

Dziennik Urzędowy

L 196

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Legislacja

24 lipca 2008

Spis treści

- I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo)** . 1

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) nr 683/2008

z dnia 9 lipca 2008 r.

w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 156,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejska polityka nawigacji satelitarnej ma na celu utworzenie we Wspólnocie dwóch systemów nawigacji satelitarnej (zwanym dalej „systemami”). Systemy te utworzono na podstawie programów EGNOS i Galileo (zwanym dalej „programami”). Każda infrastruktura obejmuje satelity i sieć stacji naziemnych.
- (2) Program Galileo ma na celu ustanowienie pierwszej światowej infrastruktury nawigacji satelitarnej i pozycjonowania satelitarne przeznaczonej specjalnie do celów cywilnych. System stworzony w ramach programu Galileo jest całkowicie niezależny od już istniejących albo mogących dopiero powstać innych systemów.
- (3) Program EGNOS ma na celu poprawę jakości sygnałów istniejących światowych systemów nawigacji satelitarnej (zwanym dalej „GNSS”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 8.9.2005, s. 28.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 3 lipca 2008 r.

- (4) Parlament Europejski, Rada i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny zawsze w pełni popierały programy GNSS.
- (5) Rozwój nawigacji satelitarnej jest całkowicie zgodny ze strategią lizbońską i innymi politykami wspólnotowymi, takimi jak polityka transportowa określona w Białej księdze Komisji z dnia 12 września 2001 r. zatytułowanej: „Europejska polityka transportowa na rok 2010: czas na decyzje”. W swoim programie prac Komisja powinna w stosownych przypadkach poświęcić szczególną uwagę rozwojowi zastosowań i usług GNSS.
- (6) Programy stanowią jeden z priorytetowych projektów w ramach lizbońskiego programu działania na rzecz wzrostu i zatrudnienia zaproponowanego przez Komisję i zatwierzonego przez Radę Europejską. Są one także uważane za jeden z filarów przyszłej europejskiej polityki kosmicznej, przedstawionej w komunikacie Komisji z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie europejskiej polityki kosmicznej.
- (7) Program Galileo dzieli się na fazę definicji, fazę rozwoju i walidacji, fazę rozmieszczania i fazę eksploatacji. Faza rozmieszczania powinna rozpocząć się w 2008 r. i zakończyć w roku 2013. System powinien być operacyjny przed rokiem 2013.
- (8) Faza definicji oraz fazy rozwoju i walidacji programu Galileo, które stanowią fazy programu poświęcone badaniom, były w znaczącym zakresie finansowane z budżetu Wspólnoty przeznaczonego na sieci transeuropejskie, a także przez Europejską Agencję Kosmiczną (zwaną dalej „ESA”). Planuje się, że faza rozmieszczania powinna być w zasadzie całkowicie sfinansowana przez Wspólnotę. Na późniejszym etapie można zdecydować o skorzystaniu z partnerstw publiczno-prywatnych lub jakiegokolwiek innej formy umów zawieranych z podmiotami sektora prywatnego do celów działania, utrzymania, udoskonalenia i odnowienia systemu po roku 2013.

- (9) Ośrodek Safety of Life w Madrycie może podjąć decyzję o przekształceniu się w równoważne, w pełni kompetentne centrum kontroli satelitarnej systemu Galileo, a jego aktywa będą własnością Wspólnoty. Inwestycja niezbędna do tego przekształcenia nie pociągnie za sobą dodatkowych kosztów dla uzgodnionego budżetu Wspólnoty przeznaczonych na programy w latach 2007–2013. W takim przypadku Komisja, nie naruszając zdolności operacyjnej centrów kontroli satelitarnej systemu Galileo w Oberpfaffenhofen i w Fucino, zapewni, by ośrodek w Madrycie, pod warunkiem że będzie on w stanie wypełnić wszystkie wymogi dotyczące wszystkich centrów, osiągnął zdolność operacyjną jako centrum kontroli satelitarnej systemu Galileo przed końcem roku 2013 oraz został włączony do sieci Galileo obejmującej wymienione wyżej centra.
- (10) Ważne jest, aby Wspólnota zapewniała finansowanie systemu EGNOS, w tym jego działanie, trwałość i wprowadzenie go na rynek. Działanie EGNOS może, do czasu jego integracji z Galileo, stanowić przedmiot jednego lub więcej zamówień publicznych na usługi, w szczególności zamówień przeprowadzanych z podmiotami sektora prywatnego.
- (11) Ponieważ programy osiągnęły obecnie zaawansowany poziom rozwoju i stały się czymś więcej niż zwykłymi programami badawczymi, konieczne jest oparcie ich na specjalnej podstawie prawnej, która będzie w stanie lepiej zaspokoić ich potrzeby i zapewnić należyte zarządzanie finansami.
- (12) Systemy ustanowione przez programy to infrastruktury stworzone jako sieci transeuropejskie, których wykorzystanie znacznie wykracza poza krajowe granice państw członkowskich. Ponadto usługi oferowane przez te systemy przyczyniają się w szczególności do rozwoju sieci transeuropejskich w zakresie infrastruktury transportu, telekomunikacji i energii.
- (13) Należyte publiczne zarządzanie programami Galileo i EGNOS zakłada, po pierwsze, ścisły podział kompetencji pomiędzy Komisję, organ nadzoru Europejskiego GNSS (zwany dalej „organem nadzoru”) i ESA, a po drugie, zapewnienie zarządzania programami przez Wspólnotę Europejską reprezentowaną przez Komisję. Komisja powinna ustanowić odpowiednie instrumenty i posiadać konieczne zasoby, w szczególności w dziedzinie wsparcia, którego wymaga.
- (14) Ze względu na znaczenie, wyjątkowość i złożoność programów, na fakt, że w programach tych przewidziano, iż właścicielem systemów jest Wspólnota, oraz że w okresie 2008–2013 programy te są w pełni finansowane z jej budżetu, Parlament Europejski, Rada i Komisja uznają, że ścisła współpraca pomiędzy trzema instytucjami będzie korzystna. W tym celu przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji zbiorą się w ramach międzyinstytucjonalnego panelu Galileo zgodnie ze wspólnym oświadczeniem w sprawie międzyinstytucjonalnego panelu Galileo z dnia 9 lipca 2008 r.
- (15) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami nawigacyjnymi⁽¹⁾ ustanawia organ nadzoru. Jest on agencją wspólnotową, która jako organ w rozumieniu art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) podlega zobowiązaniom ustanowionym dla agencji wspólnotowych.
- (16) Uznając rolę Komisji w zarządzaniu programami i zgodnie z wytycznymi przedstawionymi przez Komisję, organ nadzoru powinien zapewniać akredytację systemu w zakresie bezpieczeństwa oraz działania centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo, a także brać udział w przygotowaniach do komercjalizacji systemów z myślą o zapewnieniu sprawnego ich funkcjonowania, ciągłego świadczenia usług i wysokiego stopnia penetracji rynku. Ponadto organ nadzoru powinien również wykonywać inne zadania, które mogą mu być powierzone przez Komisję zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego, a zwłaszcza promować zastosowania i usługi oraz zapewniać certyfikację elementów systemów.
- (17) Parlament Europejski i Rada zwracają się do Komisji o przekazanie wniosku w sprawie formalnego dostosowania struktur zarządzania programami przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1321/2004 do nowych ról Komisji i organu nadzoru.
- (18) W celu zagwarantowania dalszej realizacji programów niezbędne jest stworzenie odpowiednich ram finansowych i prawnych, pozwalających Wspólnotie na kontynuację finansowania tych programów. Należy także określić kwotę wymaganą w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. do finansowania końcowej fazy rozwoju i walidacji oraz fazy rozmieszczania Galileo, działania EGNOS oraz przygotowania fazy eksploatacji programów.
- (19) Parlament Europejski i Rada zdecydowały, że ogólne szacowane koszty działania systemów Galileo i EGNOS w latach 2007–2013 wynoszą 3 405 mln EUR. Kwota

⁽¹⁾ Dz.U. L 246 z 20.7.2004, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1942/2006 (Dz.U. L 367 z 22.12.2006, s. 18).

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

w wysokości 1 005 mln EUR została pierwotnie przewidziana w obowiązujących ramach finansowych na lata 2007–2013. Kwota ta została zwiększona o 2 000 mln EUR ⁽¹⁾. Ponadto z siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽²⁾ (zwanego dalej „siódmym programem ramowym”) udostępniono kwotę 400 mln EUR, co oznacza, że całkowity budżet dostępny dla programów w latach 2007–2013 wynosi 3 405 mln EUR.

- (20) W przydziale tych funduszy wspólnotowych podstawowe znaczenie mają skuteczne procedury udzielania zamówień i negocjacje umów, które są najbardziej opłacalne i zapewniają zakończenie inwestycji; ważne jest również zapewnienie ciągłości działania programów, zarządzanie ryzykiem i przestrzeganie zaproponowanego harmonogramu. Komisja powinna zapewnić przestrzeganie tych zasad.
- (21) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym państwa członkowskie, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe powinny mieć możliwość wnoszenia wkładów finansowych lub rzeczowych do programów, na podstawie odpowiednich umów.
- (22) Należy podkreślić, że koszty inwestycji oraz koszty działania systemów Galileo i EGNOS szacowane obecnie na lata 2007–2013 nie uwzględniają nieprzewidzianych zobowiązań finansowych, jakie Wspólnota może być zobowiązana wypełnić, w szczególności zobowiązań związanych z systemem odpowiedzialności pozaumownej wynikającej z publicznego charakteru własności systemów, w szczególności w odniesieniu do przypadków siły wyższej i katastrof.
- (23) Dochody z działania systemów Galileo i EGNOS, pochodzące w szczególności z usługi handlowej udostępnionej przez system ustanowiony w ramach programu Galileo, powinny być gromadzone przez Wspólnotę w celu zapewnienia spłaty wcześniejszych inwestycji. Jednakże w odniesieniu do umów zawartych z podmiotami sektora prywatnego można przewidzieć mechanizm podziału dochodów.
- (24) Wspólnota powinna zawrzeć z ESA wieloletnie porozumienie dotyczące delegowania, obejmujące techniczne i programowe aspekty programów. Aby umożliwić Komisji, reprezentującej Wspólnotę, wykonywanie w pełni jej prawa do kontroli, porozumienie dotyczące delegowania powinno zawierać ogólne warunki zarządzania środkami przekazanymi ESA.
- (25) Jako że programy będą finansowane przez Wspólnotę, udzielanie zamówień publicznych w ramach tych programów powinno być zgodne z zasadami Wspólnoty
- dotyczącymi zamówień publicznych oraz powinno mieć przede wszystkim na celu osiągnięcie opłacalności, kontrolowanie kosztów, ograniczenie ryzyka, poprawę wydajności i zmniejszenie zależności od dostawców. We wszystkich państwach członkowskich należy dążyć do otwartego dostępu i uczciwej konkurencji w całym łańcuchu dostaw oraz zrównoważonego zapewniania równych szans uczestnictwa dla sektora przemysłu na wszystkich poziomach, w tym w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Należy unikać możliwego nadużywania dominacji pojedynczych dostawców i długotrwałej zależności od nich. W miarę możliwości należy zaopatrzyć się z dwóch źródeł, aby ograniczyć zagrożenia dla programu, uniknąć zależności od jednego dostawcy i zapewnić lepszą ogólną kontrolę programów oraz ich kosztów i harmonogramu. Europejskie sektory przemysłu powinny mieć możliwość oparcia się na nieeuropejskich źródłach w odniesieniu do niektórych elementów i usług, w przypadku gdy wykazano by znaczne korzyści w ujęciu jakości i kosztów, uwzględniając jednakże strategiczny charakter programów oraz wymogów Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa i kontroli eksportu. Należy wykorzystywać doświadczenia i kompetencje sektora publicznego w zakresie inwestycyjnym i przemysłowym, w tym doświadczenia zdobyte podczas faz definicji, rozwoju i walidacji programów, dbając o to, by nie naruszać reguł przetargowych zgodnych z zasadami konkurencji.
- (26) Wszystkie pakiety prac w ramach działań fazy rozmieszczania Galileo powinny być otwarte na maksymalną konkurencję, zgodnie z zasadami zamówień Unii Europejskiej. W celu zapewnienia zadowalającego poziomu zamówień pakiety prac powinny być szeroko dostępne dla nowych podmiotów i MŚP przy jednoczesnym zapewnieniu najwyższego poziomu techniki i opłacalności.
- (27) Należyte zarządzanie publiczne wymaga jednolitego zarządzania programami, szybszego podejmowania decyzji i równego dostępu do informacji, dlatego w prace powołanego w celu wspierania Komisji Komitetu ds. Europejskich Programów GNSS (zwanego dalej „komite-tem”) mogą być zaangażowani przedstawiciele organu nadzoru i ESA.
- (28) Środki konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾.
- (29) W szczególności należy uprawnnić Komisję do przyjmowania wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia zgodności i interoperacyjności systemów. Ponieważ wspomniane środki mają zasięg ogólny i mają na celu

⁽¹⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1). Porozumienie zmienione decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/29/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

zmianę niniejszego rozporządzenia przez dodanie do niego nowych innych niż istotne elementów, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

- (30) Wszystkie materialne i niematerialne składniki majątku, które zostały stworzone lub rozbudowane w ramach programów, powinny być własnością Wspólnoty. Należy jednak zawrzeć odpowiednie porozumienia z obecnymi właścicielami, aby w pełni przestrzegać wszelkich podstawowych praw związanych z własnością.
- (31) Szczególną uwagę należy poświęcić certyfikacji EGNOS w odniesieniu do wszystkich rodzajów transportu, w szczególności transportu lotniczego, aby zgłosić, że system jest operacyjny, i jak najszybszej umożliwić jego użytkowanie.
- (32) Niniejsze rozporządzenie ustanawia na cały okres realizacji programów kopertę finansową stanowiącą odniesienie uprzywilejowane w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami dla władz budżetowych w ramach rocznej procedury budżetowej.
- (33) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie systemów nawigacji satelitarnej, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, gdyż przekracza możliwości finansowe i techniczne poszczególnych państw członkowskich, natomiast działania na szczeblu Wspólnoty są najlepszym sposobem realizacji tych programów, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (34) Niezbędne jest zapewnienie regularnego informowania Parlamentu Europejskiego i Rady o realizacji programów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

CEL I ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Europejskie systemy i programy nawigacji satelitarnej

1. Programy EGNOS i Galileo obejmują wszystkie działania konieczne w ramach definiowania, rozwoju, walidacji, budowy, działania, odnawiania i udoskonalania obu europejskich systemów nawigacji satelitarnej, tj. systemu EGNOS i systemu utworzonego na podstawie programu Galileo.

2. System EGNOS jest infrastrukturą monitorującą i korygującą sygnały emitowane przez istniejące globalne systemy nawigacji satelitarnej. Obejmuje on stacje naziemne i kilka transponderów zainstalowanych na satelitach geostacjonarnych.

3. System tworzony na podstawie programu Galileo stanowi autonomiczną infrastrukturę globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS) obejmującą konstelację satelitów i światową sieć stacji naziemnych.

4. Szczegółowe cele programów są przedstawione w załączniku.

Artykuł 2

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dalszej realizacji programów, w tym zasady dotyczące zarządzania i wkładu finansowego Wspólnoty.

Artykuł 3

Fazy programu Galileo

Program Galileo obejmuje następujące fazy:

- fazę definiowania, w ramach której została zaprojektowana struktura systemu i określono jego elementy i która zakończyła się w 2001 r.;
- fazę rozwoju i walidacji obejmującą budowę i umieszczenie na orbicie pierwszych satelitów, zainstalowanie pierwszych elementów infrastruktury naziemnej oraz wszystkie prace i działania niezbędne do przeprowadzenia walidacji systemu na orbicie. Zakończenie tej fazy planuje się na rok 2010;
- fazę rozmieszczania, która obejmuje budowę całej infrastruktury kosmicznej i naziemnej oraz działania z tym związane. Planuje się, że faza ta będzie trwać od 2008 do 2013 r. Faza ta obejmuje przygotowania do fazy eksploatacji;
- fazę eksploatacji obejmującą zarządzanie infrastrukturą, utrzymanie, stałe doskonalenie i odnowę systemu, certyfikację i normalizację związane z programem, wprowadzenie systemu na rynek i wszystkie inne działania niezbędne dla rozwoju systemu i zapewnienia właściwego funkcjonowania programu. Faza eksploatacji ma się rozpocząć najpóźniej po zakończeniu fazy rozmieszczania.

Artykuł 4

Finansowanie programu Galileo

1. Faza rozwoju i walidacji jest finansowana przez Wspólnotę oraz ESA.

2. Faza rozmieszczania jest finansowana przez Wspólnotę bez uszczerbku dla ust. 4 i 5.

3. W 2010 r. Komisja, w stosownych przypadkach, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, wraz z dokonanym przez nią przeglądem śródkresowym, wniosek na okres programowania finansowego rozpoczynający się w 2014 r., dotyczący funduszy i zobowiązań publicznych, obejmujący również wszelkie zobowiązania w zakresie fazy eksploatacji, związane ze zobowiązaniem Komisji wynikającym z publicznego charakteru własności systemu, mechanizmu dzielenia dochodów w fazie eksploatacji oraz celów polityki cenowej zapewniającej konsumentom otrzymywanie usług wysokiej jakości po uczciwych cenach. Wniosek będzie w szczególności zawierać uzasadnione studium wykonalności przedstawiające zalety i wady wykorzystania umów koncesyjnych dotyczących usług albo zamówień publicznych na usługi, zawieranych z podmiotami sektora prywatnego.

W stosownych przypadkach Komisja proponuje również wraz ze swoim przeglądem śródkresowym wszelkie odpowiednie środki, które ułatwiają rozwój zastosowań i usług nawigacji satelitarnej.

4. Państwa członkowskie mogą zapewnić dodatkowe finansowanie programu Galileo, aby sfinansować, niezbędne w poszczególnych przypadkach, inwestycje do rozbudowy uzgodnionej architektury systemu. Dochody pochodzące z tych wkładów stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia finansowego. Zgodnie z zasadą przejrzystego zarządzania Komisja przekazuje komitetowi informacje na temat jakiegokolwiek wpływu stosowania przepisów niniejszego ustępu na program Galileo.

5. Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe także mogą zapewnić dodatkowe finansowanie programu Galileo. W porozumieniach zawartych przez Wspólnotę z takimi podmiotami na mocy art. 300 Traktatu określa się warunki i szczegółowe zasady ich udziału.

Artykuł 5

Działanie systemu EGNOS

Działanie systemu EGNOS obejmuje w pierwszej kolejności zarządzanie infrastrukturą, utrzymanie, stałe doskonalenie i odnawianie systemu, certyfikację i normalizację związane z programem oraz wprowadzanie na rynek.

Artykuł 6

Finansowanie działania systemu EGNOS

1. Wspólnota finansuje działanie EGNOS bez uszczerbku dla jakiegokolwiek wkładu z wszelkich innych źródeł, w tym źródeł, o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Działanie EGNOS stanowi początkowo przedmiot co najmniej jednego zamówienia publicznego na usługi.

3. Państwa członkowskie mogą zapewnić dodatkowe finansowanie programu EGNOS. Dochody z tych udziałów stanowią przyznane dochody zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia finansowego.

4. Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe także mogą zapewnić dodatkowe finansowanie programu EGNOS. W porozumieniach zawartych przez Wspólnotę z takimi podmiotami na mocy art. 300 Traktatu określa się warunki i szczegółowe zasady ich udziału.

Artykuł 7

Zgodność i interoperacyjność systemów

1. Komisja dokłada wszelkich starań, aby zapewnić zgodność i interoperacyjność systemów, sieci i usług EGNOS i Galileo oraz dąży do osiągnięcia korzyści płynących ze zgodności i interoperacyjności EGNOS i Galileo z innymi systemami nawigacyjnymi, a także, w miarę możliwości, z konwencjonalnymi środkami nawigacji.

2. Wszelkie niezbędne środki dotyczące ust. 1, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia przez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 5.

Artykuł 8

Własność

Wspólnota jest właścicielem wszelkich materialnych i niematerialnych składników majątku stworzonych lub rozbudowanych w wyniku programów, w związku z czym w stosownych przypadkach ze stronami trzecimi zawierane są porozumienia w odniesieniu do obowiązujących praw własności.

ROZDZIAŁ II

WKŁAD I MECHANIZMY BUDŻETOWE

Artykuł 9

Działania

1. Środki budżetowe Wspólnoty przeznaczone na mocy niniejszego rozporządzenia na rzecz programów są przyznawane w celu sfinansowania:

- a) działań związanych z zakończeniem fazy rozwoju i walidacji programu Galileo;
- b) działań związanych z fazą rozmieszczania programu Galileo, w tym działań związanych z monitorowaniem tej fazy i zarządzaniem nią;
- c) działań związanych z działaniem EGNOS oraz działań poprzedzających lub przygotowujących fazę eksploatacji programów.

2. W celu jasnego określenia, jakie nakłady zostały przeznaczone na poszczególne działania w różnych fazach programów, Komisja zgodnie z zasadą przejrzystego zarządzania informuje corocznie komitet na temat przeznaczania funduszy wspólnotowych na każde z działań określone w ust. 1.

Artykuł 10

Środki budżetowe

1. Kwota przeznaczona na realizację działań określonych w art. 9 wynosi 3 405 mln EUR na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Obejmuje ona 400 mln EUR udostępnione z siódmego programu ramowego.

2. Przyznawane środki są zatwierdzane corocznie przez władzę budżetową w granicach określonych w wieloletnich ramach finansowych. Środki są wydawane zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego.

3. Zobowiązania budżetowe związane z programami są przyznawane w rocznych ratach.

Artykuł 11

Dochody z eksploatacji

1. Dochody uzyskane w wyniku działania systemów są pobierane przez Wspólnotę, wpłacane do budżetu Wspólnoty i przeznaczone na programy. Jeżeli dochody okażą się wyższe od kwoty wymaganej dla programów, wszelkie dostosowanie zasady przydziału podlega zatwierdzeniu przez władzę budżetową na podstawie wniosku Komisji.

2. Umowy zawierane z podmiotami sektora prywatnego mogą określać mechanizm podziału dochodów.

ROZDZIAŁ III

PUBLICZNE ZARZĄDZANIE PROGRAMAMI

Artykuł 12

Ogólne ramy zarządzania programami

1. Publiczne zarządzanie programami jest oparte na zasadzie ścisłego podziału kompetencji między Wspólnotę, reprezentowaną przez Komisję, organ nadzoru oraz ESA.

2. Komisja wspierana przez komitet jest odpowiedzialna za zarządzanie programami w przejrzysty sposób. Unika powielania struktur i funkcji dzięki jasnemu rozdziałowi zadań między organ nadzoru i ESA. Może korzystać ze wsparcia ekspertów z państw członkowskich i przeprowadza kontrolę finansową i techniczną.

3. Komisja ustanawia odpowiednie instrumenty, w tym wdrożenie zintegrowanego zarządzania ryzykiem na wszystkich poziomach programów, jak również przyjmuje środki na rzecz określania, kontroli, ograniczania i monitorowania zagrożeń oraz zapewnia zasoby konieczne do wykonania tego zadania. W realizacji celu Komisja zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 19 ust. 2, określa ważne momenty decyzyjne, mając na uwadze przeglądy realizacji programów.

Artykuł 13

Zarządzanie bezpieczeństwem

1. Komisja zajmuje się wszystkimi kwestiami związanymi z bezpieczeństwem systemów, z odpowiednim uwzględnieniem potrzeby nadzoru i integracji wymogów bezpieczeństwa w całych programach.

2. Zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 19 ust. 4, Komisja przyjmuje środki wykonawcze ustanawiające główne wymogi techniczne dotyczące kontroli dostępu do systemów, ich obsługi oraz technologii gwarantujących ich bezpieczeństwo.

3. Komisja zapewnia, aby podejmowano niezbędne kroki w celu stosowania środków, o których mowa w ust. 2, oraz aby spełniano wszelkie inne wymogi związane z bezpieczeństwem systemów z pełnym uwzględnieniem wytycznych ekspertów.

4. W przypadku gdy działanie systemów może mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej lub jej państw członkowskich, zastosowanie mają procedury określone we wspólnym działaniu Rady 2004/552/WPZiB z dnia 12 czerwca 2004 r. w sprawie aspektów działania europejskiego systemu nawigacji satelitarnej mających wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej⁽¹⁾.

5. Sprawy objęte wyłącznie tytułem V lub tytułem VI Traktatu o Unii Europejskiej nie należą do kompetencji komitetu.

Artykuł 14

Zastosowanie przepisów bezpieczeństwa

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby przepisy bezpieczeństwa zapewniające stopień ochrony co najmniej równoważny stopniowi gwarantowanemu przez przepisy Komisji dotyczące bezpieczeństwa określone w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽²⁾ oraz przepisy Rady dotyczące bezpieczeństwa określone w załączniku do decyzji Rady 2001/264/WE⁽³⁾ stosowały się do wszelkich osób fizycznych mieszkających na jego terytorium oraz do wszystkich osób prawnych mających tam siedzibę, które zajmują się informacjami niejawnymi UE dotyczącymi programów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 246 z 20.7.2004, s. 30.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1). Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/548/WE (Dz.U. L 215 z 5.8.2006, s. 38).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa (Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1). Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/438/WE (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, s. 24).

2. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o przyjęciu krajowych przepisów bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1.

3. Osoby fizyczne mieszkające w państwach trzecich i osoby prawne mające siedzibę w państwach trzecich mogą się posługiwać informacjami niejawnymi UE dotyczącymi programów wyłącznie wówczas, gdy w tych państwach podlegają przepisom bezpieczeństwa zapewniającym stopień ochrony co najmniej równoważny stopniowi gwarantowanemu przez przepisy Komisji dotyczące bezpieczeństwa, określone w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom, oraz przepisy Rady określone w załączniku do decyzji 2001/264/WE. Przepisy ESA dotyczące bezpieczeństwa uznaje się za równoważne z tymi przepisami. Równoważność przepisów bezpieczeństwa stosowanych w państwie trzecim może być uznana na mocy porozumienia z tym państwem.

Artykuł 15

Programowanie

1. Komisja Europejska zarządza funduszami przyznanymi obu programom na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja przyjmuje środki w celu wyznaczenia ram strategicznych dla ustanowienia programu prac zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia. Ramy strategiczne obejmują główne działania, zakładany budżet i harmonogram konieczne do osiągnięcia celów ustalonych w załączniku.

Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia przez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 5.

3. Komisja przyjmuje program prac, w tym plan wdrożenia programu i związane z nim zasady finansowania, których przeglądu dokonuje się co roku, oraz wszelkie zmiany do nich na podstawie procedury zarządzania, o której mowa w art. 19 ust. 3.

4. Środki finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia są stosowane zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego.

Artykuł 16

Rola Organu Nadzoru Europejskich GNSS

Z zastrzeżeniem przepisów art. 12 oraz uwzględniając rolę Komisji w zarządzaniu programami, organ nadzoru wykonuje w ramach programów przedstawione poniżej zadania zgodnie z wytycznymi przedstawionymi przez Komisję:

- a) w kwestii bezpieczeństwa programów i bez uszczerbku dla art. 13 i 14 zapewnia:
  - (i) akredytację systemów w zakresie bezpieczeństwa; w tym celu wprowadza procedury bezpieczeństwa

i monitoruje ich stosowanie oraz wykonuje kontrole bezpieczeństwa systemu;

- (ii) działanie centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo, zgodnie z decyzjami wydanymi na mocy art. 13 oraz wskazówkami zawartymi we wspólnym działaniu 2004/552/WPZiB;
- b) bierze udział w przygotowaniach do komercjalizacji systemów, w tym w niezbędnej analizie rynku;
- c) wykonuje także inne zadania, które mogą zostać przydzielone jej przez Komisję zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego, dotyczące szczegółowych kwestii związanych z programami, a mianowicie:
  - (i) promowanie zastosowań i usług na rynku nawigacji satelitarnej;
  - (ii) zapewnianie certyfikacji elementów systemów przez właściwe, uprawnione do tego organy certyfikacyjne.

Artykuł 17

Zasady udzielania zamówień związane z fazą rozmieszczania programu Galileo

1. Wspólnotowe zasady dotyczące udzielania zamówień publicznych, w szczególności otwarty dostęp i uczciwa konkurencja w całym łańcuchu dostaw, przeprowadzanie przetargów na podstawie przejrzystych informacji przekazywanych na czas, jasne przekazywanie stosowanych przepisów udzielania zamówień, kryteriów wyboru i wszelkich innych właściwych informacji zapewniających równe szanse wszystkim potencjalnym oferentom, mają zastosowanie podczas fazy rozmieszczania programu Galileo bez uszczerbku dla środków wymaganych do ochrony ważnych interesów bezpieczeństwa Unii Europejskiej lub bezpieczeństwa publicznego lub spełnienia wymogów Unii Europejskiej w zakresie kontroli eksportu.

2. W czasie procedury udzielania zamówień realizowane są następujące cele:

- a) propagowanie zrównoważonego udziału sektora przemysłu na wszystkich poziomach, w tym w szczególności MŚP, we wszystkich państwach członkowskich;
- b) unikanie możliwego nadużycia dominacji pojedynczych dostawców i długotrwałej zależności od nich;
- c) wykorzystywanie uprzednich inwestycji sektora publicznego i dotychczasowych doświadczeń oraz doświadczenia zdobytego podczas fazy definicji, rozwoju i zatwierdzania programów, dbając o to, by nie naruszało to reguł przetargowych zgodnych z zasadami konkurencji.

3. Do tego celu zastosowanie mają następujące zasady przeprowadzania zamówień w odniesieniu do fazy rozmieszczania programu Galileo:

- a) rozdzielenie przyznawania zamówień w związku z infrastrukturą na sześć głównych pakietów prac (inżynieryjny system wsparcia, budowa infrastruktury naziemnej, infrastruktury kontroli naziemnej, satelity, wyrzutni oraz ich eksploatacja) oraz na pewną liczbę dodatkowych pakietów prac, przez kompletny ogólny rozdział przyznawania zamówień; nie wyklucza to możliwości wielu jednoczesnych linii zamówień dla indywidualnych pakietów prac, w tym satelitów;
- b) przetargi zgodne z zasadami konkurencji zapewnia się dla wszystkich pakietów i, w odniesieniu do sześciu głównych pakietów prac, stosuje się jedną procedurę przetargową, w ramach której każda niezależna osoba prawna lub grupa reprezentowana w tym celu przez osobę prawną należącą do tej grupy może złożyć ofertę jako główny wykonawca dla najwyżej dwóch z sześciu głównych pakietów prac;
- c) przynajmniej 40 % całkowitej wartości działań jest przedmiotem zamówień na podwykonanie, udzielanych w ramach przetargów zgodnych z zasadami konkurencji na różnych szczeblach przedsiębiorstwom innym niż przedsiębiorstwa należące do grup podmiotów, które są głównymi wykonawcami któregośkolwiek głównego pakietu prac; Komisja przekazuje regularnie komitetowi sprawozdania z przestrzegania tej zasady. W przypadku gdy z przewidywań wynika, że prognozy wynoszącej 40 % nie można osiągnąć, Komisja stosuje właściwe środki zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 19 ust. 3;
- d) należy stosować zaopatrywanie w miarę możliwości z dwóch źródeł, aby zapewnić lepszą ogólną kontrolę programu, jego kosztów i harmonogramu.

Artykuł 18

Rola Europejskiej Agencji Kosmicznej

1. Zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 Wspólnota, reprezentowana przez Komisję, zawiera z ESA wieloletnie porozumienie na podstawie decyzji o delegowaniu uprawnień przyjętej przez Komisję zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich w zakresie wykonania budżetu i delegowanych zadań związanych z realizacją programu Galileo, w szczególności z fazą rozmieszczania.

2. Porozumienie dotyczące delegowania określa – w zakresie niezbędnym, jeśli chodzi o delegowane zadania i wykonywanie budżetu na mocy ust. 1 niniejszego artykułu – ogólne warunki zarządzania funduszami przekazanymi ESA, a w szczególności

działania, jakie należy podjąć, związane z tym finansowanie, procedury w zakresie zarządzania, środki monitoringu i kontroli, środki stosowane w przypadku niewłaściwego wykonywania umów oraz zasady dotyczące własności wszystkich materialnych i niematerialnych składników majątku.

3. Komitet jest konsultowany w sprawie decyzji o delegowaniu, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 19 ust. 2. Komitet jest informowany o wieloletnim porozumieniu dotyczącym delegowania, które ma zostać zawarte między Wspólnotą, reprezentowaną przez Komisję, a ESA.

4. Komitet jest informowany przez Komisję o pośrednich i końcowych wynikach oceny ofert przetargowych i umów z podmiotami sektora prywatnego, które mają być zawarte przez ESA.

Artykuł 19

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera komitet o nazwie „Komitet ds. Europejskich Programów GNSS” („komitet”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

6. Przedstawiciele organu nadzoru i ESA mogą być zaangażowani w prace komitetu jako obserwatorzy na warunkach określonych w jego regulaminie.

7. Porozumienia zawarte przez Wspólnotę Europejską zgodnie z art. 4 ust. 5 i art. 6 ust. 4 mogą przewidywać udział państw trzecich lub organizacji międzynarodowych w pracach komitetu na warunkach ustalonych w jego regulaminie wewnętrznym.

Artykuł 20

Ochrona danych osobowych i prywatności

Komisja zapewnia, że ochrona danych osobowych oraz prywatności jest gwarantowana i że odpowiednie gwarancje są włączone w techniczną strukturę systemów.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 21

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Wspólnoty w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia poprzez stosowanie środków zapobiegających oszustwom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości poprzez zastosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾.

2. W odniesieniu do działań wspólnotowych finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia pojęcie „nieprawidłowości”, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, rozumie się jako jakiegokolwiek naruszenie przepisów prawa wspólnotowego albo jakiegokolwiek niewykonanie zobowiązań umownych, wynikające z działania lub

zaniechania przedsiębiorcy, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę w związku z nieuzasadnionym wydatkiem w ogólnym budżecie Unii Europejskiej lub w budżetach, które są przez nią zarządzane.

3. Porozumienia wynikające z niniejszego rozporządzenia, w tym porozumienia zawarte z uczestniczącymi państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, przewidują w szczególności nadzór i kontrolę finansową wykonywane przez Komisję lub jej właściwie umocowanych przedstawicieli, a także audyty wykonywane przez Trybunał Obrachunkowy, w razie potrzeby na miejscu.

Artykuł 22

Informacje dla Parlamentu Europejskiego i Rady

Komisja zapewnia wdrożenie niniejszego rozporządzenia. Każdego roku, przedstawiając wstępny projekt budżetu, Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wykonania programów. W celu poinformowania Parlamentu Europejskiego i Rady o postępach dokonanych w programach w 2010 r. zostanie dokonana ocena śródrokresowa, obejmująca przegląd kosztów, ryzyka i przewidywanych dochodów z usług świadczonych przez Galileo, między innymi w świetle zmian technologicznych i rynkowych.

Artykuł 23

Uchylenie

Uchyła się art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 876/2002 z dnia 21 maja 2002 r. ustanawiającego Wspólne Przedsięwzięcie Galileo⁽⁴⁾ ze skutkiem od dnia 25 lipca 2009 r.

Artykuł 24

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 9 lipca 2008 r.

W imieniu Parlamentu

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

J.-P. JOUYET

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1233/2007 (Dz.U. L 279 z 23.10.2007, s. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1943/2006 (Dz.U. L 367 z 22.12.2006, s. 21).

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE CELE EUROPEJSKICH PROGRAMÓW NAWIGACJI SATELITARNEJ

Cele szczegółowe programu Galileo polegają na zagwarantowaniu, aby sygnały emitowane przez systemy mogły być wykorzystane do wypełnienia następujących pięciu funkcji:

- oferowania usługi otwartej (tzw. „Open Service”), bezpłatnej dla użytkowników i dostarczającej informacji niezbędnych do pozycjonowania i synchronizacji, przeznaczonych dla szerokiego zakresu zastosowań nawigacji satelitarnej,
- oferowanie usługi związanej z ochroną życia (tzw. „Safety of Life Service”), przeznaczonych dla użytkowników, dla których bezpieczeństwo jest zasadnicze. Usługa ta spełnia również wymogi niektórych sektorów dotyczące ciągłości, dostępności i dokładności i zawiera funkcję integralności pozwalającą na ostrzeżenie użytkowników w przypadku zakłócenia funkcjonowania systemu,
- oferowania usługi handlowej (tzw. „Commercial Service”) pozwalającej na rozwój zastosowań profesjonalnych i handlowych dzięki zwiększonej wydajności i jakości oraz dzięki danym o większej wartości dodanej niż dane uzyskiwane w ramach usługi otwartej,
- oferowania usługi publicznej o regulowanym dostępie (tzw. „Public Regulated Service”) zarezerwowanej jedynie dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, przeznaczonych do szczególnych zastosowań, które wymagają wysokiego poziomu ciągłości usług. Usługa publiczna o regulowanym dostępie korzysta z silnych, zakodowanych sygnałów,
- uczestniczenia w usługach poszukiwawczych i ratowniczych (tzw. „Search and Rescue Support Service”) systemu COSPAS-SARSAT poprzez wykrywanie sygnałów alarmowych wysyłanych przez nadajniki i przez wysyłanie sygnałów zwrotnych.

Cele szczegółowe programu EGNOS polegają na zagwarantowaniu, by system EGNOS spełniał trzy następujące funkcje:

- oferowania usługi otwartej (tzw. „Open Service”), bezpłatnej dla użytkowników i podmiotów dostarczających informacji niezbędnych do pozycjonowania i synchronizacji, przeznaczonych dla szerokiego zakresu zastosowań nawigacji satelitarnej,
  - oferowania usługi rozpowszechniania danych handlowych pozwalającej na rozwój zastosowań profesjonalnych i handlowych dzięki zwiększonej wydajności oraz dzięki danym o większej wartości dodanej niż dane uzyskiwane w ramach usługi otwartej,
  - oferowanie usługi związanej z ochroną życia (tzw. „Safety of Life Service”), przeznaczonych dla użytkowników, dla których bezpieczeństwo jest bardzo ważne. W szczególności usługa ta spełnia również wymogi niektórych sektorów dotyczące ciągłości, dostępności i dokładności i zawiera funkcję integralności pozwalającą na ostrzeżenie użytkowników w przypadku zakłócenia funkcjonowania systemu na obszarze objętym programem.
-

WSPÓLNA DEKLARACJA**Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej****w sprawie****MIĘDZYINSTYTUCJONALNEGO PANELU DS. GALILEO („GIP”)**

1. Ze względu na znaczenie, wyjątkowość i złożoność europejskich programów GNSS, na fakt, że w programach tych przewidziano, iż właścicielem systemów jest Wspólnota, oraz że w okresie 2008–2013 programy te są w pełni finansowane z jej budżetu, Parlament Europejski, Rada i Komisja Europejska uznają konieczność ścisłej wzajemnej współpracy.
  2. Międzyinstytucjonalny panel ds. Galileo („GIP”) zbierze się po to, by ułatwić poszczególnym instytucjom wspólnotowym realizację własnych zadań. W tym celu zostanie powołany GIP, by z bliska nadzorować:
    - a) postępy w realizacji europejskich programów GNSS, w szczególności w zakresie udzielania zamówień i zawierania umów, m.in. w odniesieniu do ESA;
    - b) międzynarodowe porozumienia z państwami trzecimi bez uszczerbku dla postanowień art. 300 Traktatu;
    - c) przygotowanie rynków nawigacji satelitarnej;
    - d) skuteczność uzgodnień dotyczących zarządzania; oraz
    - e) roczny przegląd programu prac.
  3. Zgodnie z obowiązującymi zasadami GIP będzie respektował konieczność zachowania swobody decyzji, w szczególności ze względu na poufność informacji handlowych oraz chroniony charakter pewnych danych.
  4. Komisja będzie uwzględniać opinie wyrażone przez GIP.
  5. W skład GIP będzie wchodzić siedem osób:
    - trzech przedstawicieli Rady,
    - trzech przedstawicieli PE,
    - jeden przedstawiciel Komisji;będzie on się zbierał regularnie (zasadniczo 4 razy w roku).
  6. Działania GIP nie będą wpływały na ustalone obowiązki ani na stosunki międzyinstytucjonalne.
-